

Aspectes emocionals a infantil i primària

Podríem dir que **la vida emocional de qualsevol comença en la gestació** i depèn molt de la situació que l'envolte , dels pares que el porten al món i de les capacitats que tinguen per a la criança, que també tindrà a veure amb la seua pròpia experiència infantil . D´aquesta manera comença la cadena que constituïx la família i la transmissió de la cultura de cada poble .

L´ escola forma part d'aquesta transmissió i **es** constituïx com **el Pont entre la experiència més íntima i familiar i la societat més gran i ampla** . La nostra Escola es fa càrrec d'acompanyar el creixement de l'alumnat i el dels adults que la componen (mestres , pares , treballadors en general) . Valorem la salut mental com una base ferma per a aquest creixement , -i la prevenció com una bona mesura- .

Ens orientem sobre bases teòriques com el psicoanàlisi i les teories relacionals (que destaquen en la personalitat la importància dels vincles humans), junt a la voluntat d'anar aprenent de la experiència i de tractar d'entendre a les persones més enllà del que és evident , des de les hipòtesis de l'inconscient , és a dir, la personalitat és com un iceberg (hi ha una gran part que no es veu directament) , una part de la qual no som conscients però què té una gran influència en el nostre comportament.

Destacarem una especie de guió en el desenvolupament de la personalitat o moments importants:

Quan els infants arriben a la Escola han de fer l'esforç d´adaptar-se a un medi nou separant-se de les figures vinculades a ells (d'apego) que els donen seguretat i han de resoldre l'ansietat que desperta aquesta experiència. **Ajudar-los és una de les principals tasques de l'adult** que els acompanya , donant les bases

per a la confiança en el món , " fora de l'ambient familiar també puc estar segur i passar-ho bé" . El que és més normal és que els coste i que busquen recolzar-se en elements reasseguradors com ara "l'objecte transicional" (Winnicott) que representa una cosa íntima al mateix temps que és una cosa externa que no ha de canviar per donar tranquil·litat (un peluix , la motxilla ...). **Hi ha infants als quals els costa més elaborar aquest esforç i d'altres que reaccionen més tard i, al principi, ni ploren** . Vénen de l'etapa oral i mostren les diferències en la seua personalitat: els infants actius amb ganes de conèixer el món , de menjar-se'l, de provar les textures, els aliments , mentre què altres es mostren inapetents, selectius o passius .Sols hem de preocupar-nos quan la situació siga extrema i l'impedisca evolucionar .

El següent moment a destacar és la càrrega emocional que es tramita al voltant del control d' esfínters: estaríem en l'etapa anal , **a partir dels 2 anys . Suposa un gran pas en la socialització** , deuen renunciar a un producte propi per a ser acceptats . Les diferències entre els infants exposen trets de la personalitat per al futur com ara la submissió o la rebel·lia, la incontinença o l'excés de control És una època d'autoafirmació de rabioles, en la qual poden utilitzar el No com a diferenciació de l'altre , " no sóc tu" més què com a expressió del que volen i van evolucionant en l'expressió de l'agressivitat , sentiment que ajuda a posicionar-se front a l'altre.

Vers els 3 anys , les diferències sexuals cobren sentit . Comença l'etapa fàl·lica i els recursos per a tramitar l'ansietat que crea aquesta diferència: *em falta alguna cosa? el puc perdre? és millor el que té l'altre?..* La diferència desperta la curiositat i **es l'època del " perquè"** . Estem en l'etapa fàl·lica i els comportaments de *lluir-se , de ser el primer , l'únic* aniran prenent força . També és l'època de manifestar el complexed edípic , base del desig i la identitat sexual de l'adult: comença desitjant ser la parella d'un dels pares i competix amb l'altre. Aquest

complexe emmarca la diferència de sexes i de generacions i la seua elaboració permetrà buscar la parella entre els iguals més endavant . També suposa una clara situació d'ambivalència , perquè al mateix temps que rivalitzen amb un dels pares, l'estimen. .

Vora el 6-7 anys , aquests sentiments i la sexualitat se van reprimint o es queden latents , per deixar pas a **una nova etapa que anomenem La Latència** fins la pubertat que tornarà a activar la sexualitat i el conflicte edípic. **Els companys i els mestres tenen quasi més importància que la família** . Poden centrar-se en l'aprenentatge escolar, acceptar ser un més i perdre l'egocentrisme, tolerar les regles dels jocs i suportar no ser el centre d'atenció . Internament , pren força una instància moral: "*El super-jo*" que fa les funcions d'autoritat interna; **ja tenen un interès personal per fer bé les coses** , la identificació amb els pares és la base d'aquest progrés i també la capacitat de sublimar, de trobar plaer indirectament , desplaçant-se, és a dir , no es canvia la finalitat però sí la forma; com la curiositat sexual que es pot satisfer amb l'aprenentatge, volent saber coses del món. Per alguns és més costós aquest passatge i poden necessitar ajuda si arriben a 3r sense fer el canvi .

Altres aspectes importants són la funció dels límits i la capacitat dels adults per utilitzar-los com a recurs per ajudar a créixer i conviure; la relació entre els germans (els zels) com un sentiment normal que s'ha de tindre en compte ...etc